

75. joon. Toomile viiv järsk kitsaste Laia uuli otsa kohal.
Le sentier sur le versant du Toomimägi (Mont de la Cathédrale).

punaseid leedripuid (*Sambucus racemosa* L.), läätspuid (*Caragana* Lam.), mürgiseid sajakoorseid (*Evonymus europaea* L.), viirpuid (*Crataegus monogyna* Jacq.), musti tuhkpuid (*Cotoneaster nigra* Wahlb.), sireleid ja kuuski. Jalgteid servavais kärbitud ning pügamata pöörastarades näeme enelaid (*Spiraea arguta* Zab.), viirpuid, kuslapuid, läätspuid, ubapöösaid, sõstrapöösaid (*Ribes alpinum* L.) j. t. — Alataimkonna põllurinne on väga mitmesugune: kõrgpuistu tihedast ja pidevast võrastikust varjatud kohil levib vaid keskmine ja alumine põllurinne, kuna välkjamaal alul ja oru-veerudel varjab teda 0,5—1,0 m kõrgune ülemine põllurinne. Viimases näeme peale kõrreliste — keraheina (*Dactylis glomerata* L.), rebasesaba (*Alopecurus pratensis* L.), oras-, kaste- ja aruheinade ning nurmikute — tähelepandavalt palju ka sarikalisi, mis — valdavalt mets-harakaputk (*Anthriscus silvestris* Hoffm.) — end kõrrelistest üle upitavad.

Toomile pääseb mitme kitsa ja järsu jalgte (75. joon.) ning kahe sõidutee kaudu: üks neist viib Lossi uuli kaudu kolmeväravalise „Inglisilla“ alt (77. joon.), mille ilustuseks on ülikooli esimese rektori G. F. Parroti medaljoonpeakuju; teine tee käib ühekaarelise ja poognalise „Kuradisilla“ alt, millele on kinnitatud Vene tsaari Aleksander I kuju (76. joon.).

Toom on puissööri peamine osa. Nagu metssaar tõuseb ta oruservast suidudes ja valitseb maastikuliselt ühes linnasüdamega asulapilti. Siiski ei ole suu-

76. joon. Kuradi (Aleksandri) sild talvel.
Kuradi sild (le Pont du Diable) en hiver.

remat kontrasti linnalises ümbruses kui Toom ja linnasüda. Mõlemad erinevad teineteisest teravalt, ja poleks Lossi uuli näol puuemassi sissetungivat linnasüdame kärka ning linnakeskme vahele ulatuvat Barklai puiestikku, siis oleks nende piir